

СТАНОВИЩЕ

по дисертационния труд

за получаване на образователната и научната степен “Доктор”

по Кинознание, киноизкуство и телевизия

с кандидат Ема Емилова Константинова

Рецензент: проф. д.н. Любомир Годоров Халачев,

Кандидатът Ема Емилова Константинова предлага за разглеждане дисертационен труд озаглавен: „ПРОДУЦИРАНЕ НА ДОКУМЕНТАЛНИ ФИЛМИ И ПРЕДАВАНИЯ ЗА ТЕЛЕВИЗИОННИЯ ЕКРАН“

Уважаеми колеги,

Няма да се спирам подробно на биографията на Ема Константинова, която показва несъмнено дълбок интерес към процесите в киното, преминал през дългогодишно обучение и разнообразна практика в тази област. Безспорно, това е положителна характеристика за кандидатката.

Предложеният ръкопис има стандартният обем, притежава ясна и добре организирана структура, дава отговори на поставените въпроси. Смятам, че има всички качества на добре написан научен труд. Структуриран е в пет части – форма, която по мое мнение дава достатъчно възможности за поставяне на научна теза и за нейното пълно разработване.

Първа глава е отделена за „РАБОТАТА НА ПРОДУЦЕНТА“

втора глава представя поглед към същността на „ДОКУМЕНТАЛИСТИКАТА“

Третата глава е посветена на „ТЕЛЕВИЗИЯТА“

Четвъртата глава има остроумното и пазарно-ориентирано заглавие „ТЕЛЕВИЗИЯТА И ДОКУМЕНТАЛИСТИКАТА- БРАК ПО СМЕТКА“

а в пета глава докторантката анализира основните „ПРОДУЦЕНТСКИ ПРАКТИКИ В

ТРИТЕ ФАЗИ НА ПРОЕКТА“, което всъщност е задачата на този труд.

Трудът съдържа подробна библиография.

В първа глава докторантката разсъждава върху понятието „Продуцент“. Разгледани са всички аспекти от развитието на тази професия в киното и телевизията. Авторката се спира подробно на тези практики, които тя намира за верни и адекватни за анализ във връзка с темата на дисертационния труд. Проследени са цикличните промени в творческите и мениджърските задачи на продуцента. Изследвани са новите форми на организация и функциониране на продуцентството. Представени са различни финансови механизми за намесата на държавата в продуцентската практика. Особено важно е да се открие състоянието на продуцентската практика в България, което докторантката е направила в сравнително балансиран обем.

Втора глава е посветена на „Документалистиката“. Въпреки, че по този въпрос има изписани тонове литература, защото откакто киното установява видовото си многообразие и специалистите поставят някакви оформителни жалони, от това време датират и всички опити да се кодифицира това многообразие за целите на теоретическите анализи. Но, докторантката не се е изплашила от обилието на литература и много съвестно и подробно е проследила появата, развитието и днешното състояние на този жанр. Особено интересна е главата „съвременни тенденции в документалното кино“, в която се изследва процесът на непрекъснато обновяване в документалния жанр благодарение на навлизащите в него технологични новости и изразни средства. Понякога нови и развиващи се, понякога присъщи на други жанрове (игрално кино, анимация).

Трета глава е посветена на „Телевизията“. Докторантката отново е минала през историята и развитието на телевизията, за да стигне до съвременните проявления на това чудо от втората половина на XX век. Най-интересното в тази глава е анализът на телевизионния пазар във връзката му с производството на програми, което е темата на дисертацията.

От тази глава естествено се поражда „Телевизията и документалистиката – брак по сметка“, четвъртата глава, която е въведение към същността на дисертацията – а именно петата глава, „Продуцентски практики“. Има може би известен дисбаланс на

първите три глави към съдържанието на четвъртата и петата глави. Всъщност, петата глава представлява истинската тема на дисертацията и може би тя идва с известно закъснение, като че ли принудена да се появи едва след като преминем дългата и безспорно богата прелюдия към темата.

Но, въпреки това смятам, че авторката е създала вярна и многопластова картина на съвременната телевизионна дейност. Продуцирането на документални филми и телевизионни програми е основната работа на телевизията (като се изключат новините и спорта, разбира се). И в тази основна дейност всяка телевизия (обществена, комерсиална, монотематична) намира своето лице като израз на уменията и желанието да достигне до желаната аудитория. Разбира се, най-тежка е задачата на обществената телевизия, която единствена има задължението (ако то иначе отсъства в програмната схема!) да ни представя образователни, забавни и поучителни програми, каквито са необходими за всяко модерно общество. При това с отношение не само към забавните, но и към по-сложните, но обществено значими теми. В това доброволно ограничение докторантката е прозряла и задачата на една истинска обществена телевизия.

С няколко думи искам да обобщя приносите на дисертацията.

- Представен е относително цялостен модел на медийния бизнес. Той дава едновременно представа за общите тенденции в света на телевизията, като позволява анализ на отделните компоненти на различните програмни схеми.
- Предложена и защитена е терминология, която обхваща цялата огромна гама от „документални“ жанрове като е формулиран критерий за разделяне и обособяване на отделните суб-жанрове. Толкова детайлна „дисекция“ се прави за първи път в българската литература посветена на документалното кино.
- Предложени са оригинални изводи, които помагат за практическа употреба на аналитично изведените и постулирани теоретични модели.

Прави впечатление, че докторантката е използвала огромен обем от специализирана литература. Последователно и методично, с усет на добър изследовател тя е проследила много източници – общо европейски, американски и български – които ни дават възможност за балансирана оценка на материята, която тя иска да изследва. Впечатлява солидният брой източници - 70 монографии, 10 специализирани издания с нормативни документи и 176 сайта и източници от

интернет. Убедено мога да кажа, че докторантката е извършила много подробен и старателен обзор на съществуващата литература.

При ясно изразената **положителна оценка** за качествата на научния труд „ПРОДУЦИРАНЕ НА ДОКУМЕНТАЛНИ ФИЛМИ И ПРЕДАВАНИЯ ЗА ТЕЛЕВИЗИОННИЯ ЕКРАН“ нямам критични бележки. Посочените забележки или уточнения имаха за цел да изяснят някои понятия и проблеми.

Поради всичко изложено дотук, в **заключение** бих искал да подчертая още веднъж научните постижения на кандидатката и конкретните приноси на разгледания хабилитационен труд. Убеден съм, че те напълно отговарят на високите изисквания, предвидени в ЗРАСРБ. Именно затова си позволявам да препоръчам на Специализираното научно жури към НАТФИЗ „Кр.Сарафов“ да приеме **положително** кандидатурата на Ема Емилова Константинова и да ѝ присъди образователната и научна степен **ДОКТОР**.

Аз гласувам с ДА.

18.12.2017г.

Рецензент:

(проф. д.н. Любомир Халачев)